

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 18-03-56403 מדינת ישראל נ' נאסר ואח'

לפני:

כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה:

מדינת ישראל – תביעות מרכז

נגד

הנאשמים:

1. לואי נאסר – ת"ז 313239972
2. אחמד נאסר – ת"ז 314870528

בשם המאשימה:	עו"ד אלברט זמנסקי
בשם הנאשם 1:	עו"ד ניצן ביילין
בשם הנאשם 2:	עו"ד בנימין בן נתן

גזר דין

בהכרעת דין מנומקת מיום 4.3.20 הורשעו הנאשמים לאחר שבמסגרת הסדר דיוני הודו בכתב אישום מתוקן (בשנית) אך כפרו באשמה, הוגש בהסכמה תיק מוצגים חלף פרשת תביעה והנאשמים העידו להגנתם. הנאשם 1 הורשע בהפרת הוראות סעיף 7 לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן: חוק הכניסה) והתקנות הרלוונטיות לפי תקנות הכניסה לישראל, תשל"ד-1974 (להלן: תקנות הכניסה), עבירה לפי סעיף 12(4) לחוק הכניסה. הנאשם 2 הורשע בסיוע להפרת הוראות סעיף 7 לחוק הכניסה ותקנות הכניסה, עבירה לפי סעיף 12(4) לחוק הכניסה וסעיף 31 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).

כתב האישום

1. בצהרי יום 5.1.18 שבו הנאשמים בטיסה מאוקראינה לישראל. הנאשם 1 העביר את דרכונו במכונת הזיהוי האוטומטית, אך לא קיבל פתק מעבר לכניסה לישראל (להלן: גייטפאס). משכך פנה אל בקרית הגבולות (להלן: הבקרית), הציג בפניה את דרכונו וביקש להבין מדוע אינו מצליח לקבל גייטפאס. בדיקה שערכה הבקרית העלתה התראת "קרא לשוטר", ולפיכך ביקשה מהנאשם 1 כי ימתין בצד הדלפק. מיד ובסמוך עזב הנאשם 1 את הדלפק. בהמשך הציע הנאשם 2 לנאשם 1 כי האחרון ייצמד אליו במעבר שער הכניסה לישראל, באופן שיאפשר לנאשם 1 לעבור ללא גייטפאס. כך נעשה. הנאשם 2 העביר את הגייטפאס שלו, איפשר לנאשם 1 להיצמד אליו, וכך עברו השניים בצוותא את שער הכניסה לישראל, כשמיד לאחר מכן עוכבו על ידי עובדי ביקורת הגבולות.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 56403-03-18 מדינת ישראל נ' נאסר ואח'

תסקירי שירות המבחן

2. נאשם 1 : בן 25, נעדר הרשעות קודמות, סיים 11 שנות לימוד, עובד כשרברב שכיר מזה כשבע שנים אצל מעסיק קבוע, התארס לפני כשנה. לטענת קצינת המבחן, הנאשם התקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיו וצמצם מחומרתם עת תיאר את מהלך האירועים שהביאו אותו לבצע את העבירה. חש קורבנות בשל התנהלות השוטרים כלפיו. קצינת המבחן התרשמה מצעיר הנוטה להשליך אחריות על גורמים חיצוניים, נוטה להתנהגות שולית בסיטואציות מורכבות ומתקשה בקבלת סמכות ובהיענות לגבולות. הנאשם סירב להשתלב בטיפול שיסייע לו לזהות מצבי סיכון עתידיים, שלל קיומה של בעיית אלכוהול (לאחר שסיפר כי עובר לאירוע שבה אלכוהול במהלך הטיסה), ולא מסר בדיקת שתן כמבוקש. מכאן, חרף נתוני האישיים החיוביים של הנאשם: צעיר ללא עבר פלילי, יציב תעסוקתית המגלה דאגה ואחריות לצרכי משפחתו, וחרף ההתרשמות כי ההליך המשפטי היווה גורם מרתיע עבורו, הגיעה קצינת המבחן למסקנה כי לא ניתן לשלול התנהגות עבריינית בעתיד. בשאלת ההרשעה, הנאשם לא תיאר פגיעה קונקרטית, והעדיף לבטל את הרשעתו על מנת להימנע ממפגש טעון עם גורמי אכיפת החוק. לא ניתנה המלצה טיפולית ולא הומלץ על ביטול ההרשעה.

נאשם 2 : בן 21, נעדר הרשעות קודמות, השלים 12 שנות לימוד, בעל בגרות מלאה, סטודנט שנה א' לתואר ראשון בניהול מערכות בריאות במכללת "שערי מדע ומשפט" בהוד השרון. קצינת המבחן נתנה דעתה למשפחת המוצא של הנאשם, לקשרים הטובים בין בני המשפחה ולמעטפת המשפחתית המגוננת, אשר חרף יתרונותיהם ייתכן כי הקשו עליו לרכוש כישורי חיים ולהתנהל באופן עצמאי. סברה כי נוטה להתנהגות אימפולסיבית, לדפוסי חשיבה מעוותים ולקושי בהפעלת שקול דעת והתמודדות בסיטואציות מורכבות ובמצבי לחץ. בצד זאת, הנאשם נטל אחריות מלאה על ביצוע העבירה, הבין את הפסול במעשיו, מנהל אורח חיים נורמטיבי ויציב. כן התרשמה מההליכים המשפטיים כגורם מרתיע. באיזון השיקולים העריכה קצינת המבחן סיכוי נמוך לביצוע עבירות נוספות. בהינתן המפורט ולאור חשש כי הרשעה עלולה לפגוע בלימודיו של המשיב ובפרט בעתידו המקצועי והתעסוקתי, המליצה לבטל את הרשעתו של הנאשם ולהטיל עליו צו של"צ שיהווה עונש חינוכי קונקרטי ובמקביל יאפשר תרומה לחברה בגין הנזק שהסב במעשיו. בתסקיר משלים מיום 14.10.20 הוצעה תכנית של"צ בהיקף של 180 שעות במתן שיעורי עזר לתלמידים במסגרת היחידה לקידום נוער בטירה.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 56403-03-18 מדינת ישראל נ' נאסר ואח'

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה טען כי הנאשמים פגעו פגיעה משמעותית בערך המוגן – זכותה של המדינה לקבוע את הבאים בשעריה ובתוך כך לנהל מרשם תקין ולשמור על אינטרסים ציבוריים, ובהם שלום הציבור וביטחון המדינה. הנאשמים ידעו את משמעות מעשיהם והפרו את הוראות החוק באופן גס ומכוון. הפנה לפסיקה וביקש לקבוע מתחמי ענישה נפרדים: לנאשם 1 בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר, ולנאשם 2 בין מאסר מותנה ושל"צ לבין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, התמקד בהתרשמות קצינות המבחן. בעניינו של הנאשם 1, טען כי מדובר בתסקיר שלילי, ממנו עולה כי לא לקח אחריות על מעשיו, לא שיתף פעולה עם שירות המבחן וסירב להשתלב בטיפול שהוצע לו. בעניינו של הנאשם 2, על אף היותו סטודנט לתואר אקדמי וחרף התרשמות קצינת המבחן מסיכוי נמוך להישנות התנהגות עבריינית, ביקש לדחות את המלצתה בדבר ביטול ההרשעה, זאת מאחר שלא הוכחה פגיעה קונקרטית בעתידו של הנאשם 2 ובשיקומו. על כך הוסיף כי חרף העובדה שהואשם והורשע בעבירת סיוע, הרי שחלקו של הנאשם 2 מרכזי ואיננו מצדיק כשלעצמו ביטול ההרשעה. ב"כ המאשימה ביקש לגזור על הנאשם 1 מאסר בפועל בן 3 חודשים שירוצה בעבודות שירות, מאסר מותנה וקנס, ועל הנאשם 2 מאסר מותנה, של"צ וקנס.

4. מרבית טיעוניהם של ב"כ הנאשמים משותפים ויובאו במאוחד. לטענת ההגנה, האירוע מושא כתב האישום פחות בחומרתו מכפי שתואר על ידי ב"כ המאשימה. הנאשמים אזרחי המדינה וככאלה זכותם להיכנס לארץ, לא ניתן למנוע זאת מהם, וממילא לא נטען למניעה חוקית כלשהי. מכאן, עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים נמוכה ביותר. המעשים נעשו בחוסר תחכום, ללא תכנון מוקדם, ללא זיוף מסמכים או שימוש במסמכים מזויפים, ללא מניע כספי או רווח בצדה של העבירה, ומבלי שנגרם נזק. הנאשמים חצו את שער הכניסה לישראל על מנת לאסוף את כבודתם, והתכוונו מיד לאחר מכן לשוב על עקבותיהם, בפרט כשדרכו של הנאשם 1 נותר בידה של הבקריית. אשר למתחמי הענישה, ביקשו לאבחן את הפסיקה שהציג ב"כ המאשימה, ובצד זאת הגישו פסיקה מטעמם, שאף אותה ביקשו לאבחן לקולא אל מול נסיבות ביצוע העבירות בהליך דנן.

5. ב"כ הנאשם 1 התנגד למסקנות קצינת המבחן, כשחרף נתונים אישיים חיוביים, תיאור מהלך העניינים (מפיו של הנאשם) באותו האופן שהובא בהכרעת הדין, וההרתעה שיצר ההליך המשפטי, סברה כי הנאשם לא לקח אחריות מלאה על מעשיו ולא נתנה בעניינו המלצה. ב"כ

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 56403-03-18 מדינת ישראל נ' נאסר ואח'

הנאשם 1 הפנה לגילוי הצעיר של מרשו, להיעדר הרשעות קודמות, לחלוף הזמן מאז בוצעו העבירות ולמכלול הנתונים החיוביים שפורטו בתסקיר, וביקש לשקול את ביטול הרשעתו.

ב"כ הנאשם 2 ביקש לאמץ את המלצת קצינת המבחן ולבטל את ההרשעה, מתוך חשש לפגיעה בעתידו. המדובר בסטודנט (הוגש אישור לימודי שנה א' לקראת תואר ראשון במנהל מערכות בריאות מטעם המרכז האקדמי "שערי מדע ומשפט", 21-11), נעדר הרשעות קודמות, אשר מכיר בחומרת מעשיו ומנסה לשקם את חייו ולהשתלב בחברה באופן נורמטיבי. הרשעה פלילית תהווה עבורו כתם של ממש העלול להכתיב את מהלך חייו, בפרט לאור תוכניתו להמשיך לאחר סיום לימודיו האקדמיים בעבודה במוסדות רפואיים, שקבלתו אליהם לא תאושר ככל שהרשעתו תיוותר על כנה.

הנאשם 1 בדברו האחרון הביע צער וחרטה על מעשיו, וטען כי אילו היה מודע מראש למשמעותם, לא היה פועל כפי שפעל. הנאשם 2 נטל אף הוא אחריות על מעשיו, הביע צער והתחייב כי אלו לא יישנו. הביע נכונות לבצע שירות לתועלת הציבור (של"צ) וסיפר כי עובר לתחילת לימודיו בהוד השרון, למד שנה אחת במכללה בבית ברל (לא הוצג מסמך).

דיון והכרעה

מדיניות הענישה

6. עבירות הכניסה לישראל שלא כדין נחלקות למספר קטגוריות, ועלינו לבחון פסקי דין דומים לנסיבות ההליך דנן: סיוע של אזרח המדינה לכניסה שלא כדין על ידי אזרח המדינה הזכאי להיכנס לארץ, ללא תכנון מוקדם וללא תמורה.

ת"פ (שלום ראש"צ) 30647-11-16 מדינת ישראל נ' אור כהן (21.11.2018): בית המשפט סיווג את עבירות הכניסה שלא כדין לקטגוריות: (א) תושבי האזור אשר נכנסים לארץ, לרוב לצורכי עבודה. (ב) מנועי כניסה או יציאה, אשר עושים שימוש במסמכים מזויפים. (ג) אזרחים ישראלים המסייעים לנתינים זרים נעדרים היתר לעבור בשערי המדינה, ככלל ממניע כספי. (ד) הקטגוריה הפחות חמורה מכולן: אזרחי המדינה, שחרף היעדר מניעה חוקית לעבור דרך שערי הכניסה או היציאה מהארץ באופן שאיננו מתועד. באותו ענין דובר באזרחי ישראל שאיננו מנוע כניסה, אשר עשה דין לעצמו ובמקום להמתין לשוטר, כפי שהתבקש, נצמד לאחר בשער הכניסה לארץ ויצא את נמל התעופה. נקבע מתחם ענישה בין מאסר על תנאי ושל"צ או קנס גבוה, לבין מאסר לתקופה קצרה שניתן לרצות בדרך של עבודות שירות. לחובת הנאשם היו הרשעות

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 56403-03-18 מדינת ישראל נ' נאסר ואח'

קודמות (אם כי לא על חוק הכניסה לישראל), הוא לא שיתף פעולה עם שירות המבחן ועם הממונה על עבודות שירות, ונדון לבסוף למאסר על תנאי וקנס בסך 5,000 ₪.

ת"פ (שלום ראש"צ) 58256-06-18 מדינת ישראל נ' עספור (28.1.2019): שני נאשמים אזרחי ישראל, אשר שבו מירדן לארץ ובהגיעם לעמדת הזיהוי האוטומטי, הניח עליה הראשון את דרכונו, קיבל גייטפאס ומסרו לנאשם האחר. וכך, בעוד האחרון העביר את הגייטפאס בשערי הכניסה ועזב את המקום, ניגש הראשון אל בקרי הגבול וטען באוזניהם בכזב, כי ניסה מספר פעמים להוציא גייטפאס מעמדת הזיהוי ללא הצלחה. נקבע מתחם ענישה בין מאסר על תנאי לבין מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות, והנאשמים נדונו למאסר מותנה, קנס והתחייבות.

ת"פ (שלום ראש"צ) 81496-01-19 מדינת ישראל נ' אליגולאשווילי (7.6.20): נאשמת ישראלית שהורשעה לפי הודאתה בסיוע לכניסה לישראל שלא כחוק וסיוע לקבלת דבר במרמה, בכך שמסרה את הגייטפאס שלה לתושב זר שגורש מישראל שבועיים קודם לכן. מדובר לכאורה בעבירות חמורות מאשר בהליך דנן, ואולם מכתב האישום המקורי נמחקו טענות עובדתיות שייחסו לנאשמת ולאחר תכנון מוקדם של העבירות וטיסה בצוותא מגאורגיה לישראל, כך שנקבע כי מדובר ב"אירוע אחד, רגעי ולא מתוכנן, לא מתוחכם, ללא ניצול של נסיבות מיוחדות (דוגמת עובד המנצל את עיסוקו לביצוע עבירה), ללא תמורה כספית לנאשמת, ללא אינדיקציה למסוכנות בטחונית מהאחר". נקבע כי לא מדובר באירוע חמור יותר מעבירות לפי הקטגוריה הראשונה – תושבי האזור הנכנסים לארץ ללא היתר לצורכי פרנסה, אשר בעניינם מתחם העונש הראוי נע בין מאסר על תנאי לבין 5 חודשי מאסר בפועל (רע"פ 3677/19 מוחמד אלהרוש נ' מדינת ישראל (9.12.14)), ונגזר על הנאשמת מאסר על תנאי והתחייבות.

אשר לגזרי הדין שהוגשו על ידי המאשימה, בכולם מדובר במקרים חמורים יותר מאשר בענייננו – אירועים מתוכננים מראש של סיוע להכנסת נתונים זרים לישראל מתוך בצע כסף (הקטגוריה השלישית). מצופה היה מהמאשימה להתאים את מנעד הענישה המבוקש לנסיבות העבירות בהן הורשעו הנאשמים.

קביעת מתחם העונש ההולם

7. מתחם העונש ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 56403-03-18 מדינת ישראל נ' נאסר ואח'

את דעתי אודות חומרת מעשיהם של הנאשמים הבעתי בהכרעת הדין, ממנה אביא בקצרה: "הנאשמים הפרו ברגל גסה ובאופן מכוון את הוראות החוק והנחיות הבקריית. התנהגותם אינה עולה כדי מעשה קל ערך, לבטח לאור האינטרס הציבורי המגולם בחוק הכניסה לישראל, אשר נועד לאפשר, בין השאר, את זכות המדינה לשמור על ריבונותה, פיקוח על הבאים בשעריה, ביטחון הציבור וניהול מרשם תקין. העובדה כי כאזרחי המדינה זכאים הנאשמים להיכנס למדינת ישראל, אין לה דבר וחצי דבר עם חובתם לציית להוראות בקרי הגבולות. בהתנהגותם פגעו הנאשמים ביכולת הפיקוח והבקרה, בניהול המרשם ובביטחון הציבור... אינטרסים אלו זכו להגנת המחוקק, והעובדה שמדובר בעבירות מסוג עוון, שהעונש בצידן הוא שנת מאסר אחת, איננה מפחיתה מחומרת המעשים, לבטח איננה הופכת אותם לקלי ערך" (פס' 8).

בצד זאת, במנעד העבירות על חוק הכניסה (קטגוריה רביעית) ובהינתן נסיבות ביצוע העבירות בענייננו: אירוע אחד, ספונטני ולא מתוכנן, טכני באופיו ונעדר תחכום, ללא קשירת קשר או מטרות רווח, מבלי שהנאשמים השתמשו במסמכים מזויפים כלשהם ומבלי שניסו להבריח אדם או חפץ אל תוך המדינה, כמו גם לכך שמדובר באזרחי המדינה שלא היו מעוכבי כניסה או מנועים מלהיכנס לארץ – הרי שמדובר ברף נמוך של עבירות הכניסה לישראל, ויש לקבוע מתחם בהתאם.

מכאן, לאחר שנתתי דעתי לשיקולים המנויים בסעיף 40ג(א) וסעיף 40ט לחוק העונשין, לאור הממצאים עליהם עמדתי לעיל ולאחר שבחנתי את מדיניות הענישה הנוהגת, מצאתי לקבוע מתחם ענישה בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות.

שאלת ההרשעה

8. ככלל, נאשם שאשמתו הוכחה יורשע בדין, למעט מקרים חריגים שבחריגים בהם נמצא יחס שאיננו סביר בין חומרת העבירה לבין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה. ההלכה בשאלת ההימנעות מהרשעה נקבעה בע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337, וכוחה יפה גם לאחר תיקון 113 לחוק העונשין. החלטה לסיים את ההליך ללא הרשעה מותנית בהתקיימותם של שני תנאים מצטברים: הראשון – סוג העבירה מאפשר ביטול ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה נוספים, השני – יש להראות כי ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקומו של הנאשם. הנאשם נדרש להצביע על פגיעה קשה וקונקרטית בסיכויי שיקומו ולבסס אותה בראיות (רע"פ 5018/18 עומר בוזגלו נ' מדינת ישראל (21.10.18, פס' 9)).

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 56403-03-18 מדינת ישראל נ' נאסר ואח'

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, שוכנעתי כי עניינו של הנאשם 2 נמנה על אותם חריגים שבחריגים המצדיקים הימנעות מהרשעתו בדיון.

התנאי הראשון: העבירה אותה ביצעו הנאשמים, חרף חומרתה, מאפשרת ביטול ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה נוספים. אמנם, המדובר בעבירה העלולה, בנסיבות מסוימות, לפגוע בביטחון המדינה, אך מנגד יש לבחון את האירוע לגופו – כאמור, אירוע רגעי ולא מתוכנן, בוצע על ידי הנאשמים ללא מעורבות גורמים נוספים ומבלי שנגרם נזק, כמו גם היות הנאשמים אזרחים ישראלים שלא הייתה בעניינם כל מניעה חוקית להיכנס ארצה, ומכאן שלא היו סיכון בטחוני.

התנאי השני: במקבילית הכוחות שבין חומרת העבירה והכלל המורה להרשיע את מי שביצע עבירות פליליות, לבין הנזק הצפוי להיגרם לנאשם 2 כתוצאה מהרשעתו בדיון, האיזון הראוי מורה אותנו להימנע מהרשעתו. שוכנעתי כי בנסיבותיו – גילו הצעיר, הסתבכותו הראשונה והיחידה עם החוק, נמצא בתחילת דרכו בחיים, סטודנט שנה א' (לאחר שנה קודמת במכללה) לתואר אקדמי ולרכישת מקצוע, ובתוך כך תחום לימודיו – ניהול מערכות בריאות, המלמד על אופי מקומות העבודה בהם הוא מתעתד לעבוד ועל הקושי שצפוי לו בתהליכי הקבלה אליהם ככל שיוורשע בפלילים, יש באלו כדי להצביע על כך שההרשעה עלולה לגרום לנאשם 2 נזק ממשי ולפגוע בתכניותיו העתידיות בכל הנוגע להמשך חייו המקצועיים. לא למותר להוסיף כי בקשתו של הנאשם 2 לבטל את הרשעתו נתמכת בהמלצה חיובית של שירות המבחן.

ראו ע"פ (מחוזי מרכז) 24457-03-15 פבל גוטרמן נ' מדינת ישראל (30.08.2015):

"אין זאת אלא, כי בין שני הפרמטרים הנלקחים בחשבון לצורך בחינת שאלת אי ההרשעה מתקיימת מעין "מקבילית כוחות"; ככל שמעשי העבירה חמורים יותר, כך אין להסתפק בפגיעה כללית ועתידית, אלא נדרשת פגיעה קונקרטית, ברורה ומוחשית יותר. ולהיפך – ככל שמעשי העבירה קלים יותר, כך ניתן להסתפק בפגיעה כללית יותר, לרבות תוך התחשבות בעובדה שמדובר בצעירים המצויים בראשית דרכם ושעתידם עוד לפניהם. כמובן שכל זאת בתנאי שמלכתחילה אכן מדובר בעבירה מהסוג ומהנסיבות שמצדיקות בחינת האפשרות לוותר על ההרשעה מבלי שהדבר יפגע באופן חמור באינטרס הציבורי" (פס' 69).

זאת ועוד: חרף הכלל בדבר החובה להוכיח פגיעה קונקרטית, ניתן להצביע על מקרים בהם בוטלה הרשעה אף בהיעדר אינדיקציה מוחשית ממשיכה לפגיעה. ראו ע"פ 111/14 פלוני נ' מדינת ישראל (1.4.14) פסקה 16; ע"פ 4466/13 פורטל נ' מדינת ישראל (22.5.14); רע"פ

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 56403-03-18 מדינת ישראל נ' נאסר ואח'

3446/10 אלחלים נ' מדינת ישראל (6.4.11). למקרה בו המאשימה הסכימה לביטול הרשעה חרף כך שלא ניתן היה להצביע על נזק מוחשי שייגרם לנאשם ראו ת"פ (שלום ראשל"צ) 15351-10-17 מדינת ישראל נ' יניב שוסטר (14.1.19). כן ראו ת"פ (שלום ראשל"צ) 37915-11-17 מדינת ישראל נ' גפסון (11.3.19).

אשר לנאשם 1, לא מצאתי לסיים את ההליכים בעניינו ללא הרשעה, לאחר שלא עלה בידי להצביע על נזק כלשהו שעשוי להיגרם לו. מדובר במי שמועסק מזה מספר שנים כשרכב שכיר, אין טענה כי ייפגע בעיסוקו בדרך כלשהי, ואף שירות המבחן לא מצא לבוא בהמלצה בעניינו.

העונש המתאים לנאשם 1

9. בן 25, נעדר הרשעות קודמות כלשהן. מתסקיר שירות המבחן עולה דמותו של צעיר נורמטיבי המתפרנס באופן קבוע ורציף, דואג לבני משפחתו ועתיד להינשא לבת זוגו. למרות הטענה כי הנאשם המעיט בפני קצינת המבחן מחומרת מעשיו, הרי ששב והודה בפניה במהלך האירוע שהובילו להיכשל בעבירה ולפעול מבלי לחשוב על חומרת המעשים ועל השלכותיהם, ובדברו האחרון בבית המשפט הכיר באחריותו למעשיו והצטער עליהם. אני מאמין לדבריו, והתרשמתי כי אכן מדובר בתקרית יחידה ונקודתית שאיננה משקפת את אופיו [במאמר מוסגר: אינני מקבל את הערכת שירות המבחן לפיה לנאשם "נטייה להתנהגות שולית בסיטואציות מורכבות ולקחת סיכונים כמו שתיית אלכוהול במטוס". בהינתן העובדה שזוהי מעורבותו הראשונה והיחידה של הנאשם 1 בפלילים, שאיננו מוכר לשירות המבחן אלא בהליך דנן, ולאור העובדה שאין איסור על נוסעים לשתות אלכוהול בטיסות (אם כבר, מכירת אלכוהול לנוסעים היא אחת הדרכים בהן חברות התעופה מגדילות את הכנסתן), הרי שלא מצאתי בסיס למסקנות אלו של קצינת המבחן]. בשקלול הנתונים מצאתי להעמיד את עונשו של הנאשם 1 בחלקו התחתון של מתחם הענישה.

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 56403-03-18 מדינת ישראל נ' נאסר ואח'

תוצאה

10. אני גוזר על הנאשם 1:

- א. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות בהן הורשע (עבירה מוגמרת, ניסיון או סיוע).
- ב. הנאשם ייתן התחייבות בסך 2,000 ₪ להימנע בתוך שלוש שנים מביצוע עבירה בה הורשע (עבירה מוגמרת, ניסיון או סיוע). הנאשם יצהיר על התחייבותו לפניי עוד היום, שאם לא כן, ירצה תקופת מאסר בת 5 ימים.

11. נאשם 2:

- א. אני מורה על ביטול הרשעתו ומחייבו בביצוע 180 שעות שירות לתועלת הציבור (של"צ) ביחידה לקידום נוער בטירה בהתאם לאמור בתסקיר שירות המבחן. על הנאשם להשלים את ביצוע השל"צ בתוך שנה מהיום. הוסבר לנאשם כי אם לא יעשה כן, עשוי בית המשפט להרשיעו ולגזור את דינו מחדש.
- ב. הנאשם ייתן התחייבות בסך 2,000 ₪ להימנע בתוך שנה מביצוע עבירה שנקבע כי ביצע (עבירה מוגמרת, ניסיון או סיוע). הנאשם יצהיר על התחייבותו לפניי עוד היום, שאם לא כן, ירצה תקופת מאסר בת 5 ימים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, א' חשוון תשפ"א, 19 אוקטובר 2020, במעמד הצדדים.

גיא אבנון, שופט